

"Jak z twoją pamięcią o obecności Bożej?"

Brak ci życia wewnętrznego:
ponieważ nie zanosisz na
modlitwę trosk swoich bliskich
i apostołstwa; ponieważ nie
starasz się widzieć jasno,
podejmować konkretnych
postanowień i wypełniać ich;
ponieważ brak ci
nadprzyrodzonego spojrzenia
w nauce, w pracy, w
rozmowach, w obcowaniu z
innymi... – Jak wygląda twoje
trwanie w obecności Boga,
będące konsekwencją i

wyrazem twojej modlitwy?
(Bruzda, 447)

30 sierpnia

Ileć w naszym sercu odczuwamy pragnienie poprawy i hojniejszego służenia Panu i ileć szukamy wtedy drogowskazu i gwiazdy przewodniej dla naszego życia chrześcijańskiego, Duch Święty podsuwa naszej pamięci słowa Ewangelii mówiące o tym, że *zawsze powinniśmy się modlić i nie ustawać*. Modlitwa jest fundamentem każdego nadprzyrodzonego działania; przez nią stajemy się wszechmocni. Gdybyśmy zaniechali jej, nic byśmy nie osiągnęli.

Chciałbym, byśmy podczas dzisiejszego rozważania przekonali się ostatecznie, że musimy stać się duszami kontemplacyjnymi; nasza

rozmowa z Bogiem winna trwać stale: czy na środku ulicy, czy podczas pracy, i nigdy w ciągu dnia nie ustawać. Jeśli rzeczywiście chcemy być lojalnymi naśladowcami Nauczyciela, jest to dla nas jedyna droga.

Jest rzeczą bardzo ważną, by zwracać uwagę na poszczególne kroki Mesjasza, bo On przyszedł, aby pokazać nam ścieżkę prowadzącą do Ojca. Przy Nim odkrywamy, jak można nadać wymiar nadprzyrodzony nawet pozornie najdrobniejszym czynnościom; nauczymy się przeżywać każdy moment życia w perspektywie wieczności i zrozumiemy głębiej, że potrzeba nam, stworzeniom, czasu na zażyłą rozmowę z Bogiem: by do Niego się zwracać, by Go wzywać, by Go wielbić, by składać dziękczynienie, by Go słuchać lub po prostu by z Nim przebywać. (Przyjaciele Boga, 238-239)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/jak-z-twoja-pamiecia-o-obecnosci-bozej/> (26-03-2025)